

Svět viděný z Řípu - Petr Robejšek

07.března 2013

CEVRO Institut jako svou první publikaci spoluvydalo knihu česko-německého politologa, autora neotřelých politických komentářů a dlouholetého spolupracovníka a pedagoga **Petra Robejška** s názvem **Svět viděný z Řípu**. Vydavatelem je Alfa Publishing.

Knih s pevnou vazbou obsahuje 15 kapitol věnovaných tématům mezinárodní politiky (Národ a jeho zájmy, Rusko na cestě, Evropská unie - velký skok...). Jednotlivé texty jsou doprovázeny ilustracemi **Vladimíra Jiránka**.

Součástí publikace je **CD** s texty namluvenými autorem.

Počet stran: 175

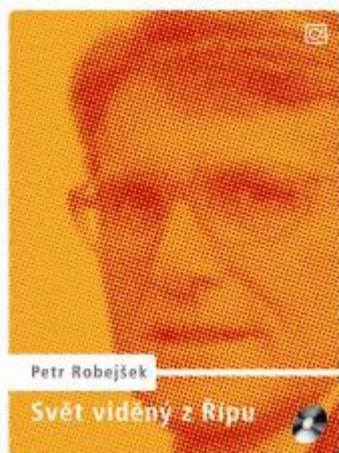
ISBN: 80-86851-55-9

Cena (vč. poštovného): 249,- Kč

Ukázka z kapitoly *Politik: věrný šerpa, nebo podlý povaleč?*:

Moderní politik je podnikatel, který žije ze své schopnosti získat hlasy voličů. Peníze, moc a prestiž mu spadnou do klína s jeho funkcí. Zisk může zvýšit, pokud nafukuje rozpočty nebo velikost svého úřadu. (Americký ekonom W. A. Niskanen Jr. definuje úřad jako zařízení, které má jediný zájem: zvýšení vlastního rozpočtu.) Ale hlavním zdrojem zisku politického podnikatele je nepoměr mezi jeho výkonem a odměnou, kterou od voličů obdrží.

„Až na výjimky politici nedělají to, zač jsou placeni, a pokud ano, dělají to špatně.“ Tahle myšlenka silně zavání hospodskými plky, ale budete se divit, pochází od nositele Nobelovy ceny Jamese M. Buchanana. Samozřejmě, že v tomto posudku zní stopa arogance vědce, který ví všechno lépe, ale vyjadřuje také shrnutí mnoha dlouholetých zkušeností západních demokracií s jejich politickými elitami. A i nám stojí za zamyšlení. Vývoj (nejenom) našich politických elit v posledních letech prokázal, že svoboda je v mnoha ohledech náročnější než nesvoboda. Vyšlo najevo, že mnozí politici

jsou vzdělání, ale nezodpovědní; mnohostranní, ale povrchní; dokážou rychle vzplanout, jsou ale bez výdrže.

V politice často vládne ideové bezvětrí a chování jako na pískovišti. Na příklady si každý vzpomene sám.

Úkol politiků je jednoznačný: přispět ke vzrůstu blahobytu a bezpečnosti země. Ve skutečnosti je ale hlavním heslem činnosti politiků snaha neriskovat. Záminky se najdou vždycky: mezistátní smlouvy,

opozice a nedostatek peněz. Přešlapujeme-li však na místě nebo jdeme špatným směrem, nepomůže ani zdvojnásobené úsilí. Typická je neobyčejně rozvinutá schopnost politiků nebrat na vědomí důsledky vlastních rozhodnutí. Politik pak může voličům „prodávat“ iluzi, že problém vyřešil.

Výhoda politiků spočívá v tom, že neúspěch v hospodářství a v politice se liší. Neúspěšné firmy zanikají; neúspěšné státní organizace přežívají, neschopní politici mohou být znovu zvoleni, popřípadě se o ně postará matka strana. Nepoměr mezi výkonem a odměnou, přežívání neúspěšných, neschopných a líných, to jsou hlavní důvody nízké úrovně politiky. Výkony

několika excelentních jedinců zanikají v myšlenkovém vzduchoprázdnu průměrnosti. Hospodářská produktivita se měří levnou cenou výrobků, produktivita politiků se v demokracii měří počtem znovuzvolení. Pro budoucí historiky bude britský ministerský předseda Tony Blair zářným (a ojedinělým) příkladem úspěšného (byť i mnohými nepochopeného) politika současnosti...